86. 1847.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 19 Julij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

ENGELAND.

— Van Detroit in N.-Amerika wordt gemeld: het groot getal van landverhuizers, die bij hunne reis onze stad bezoeken, is dit jaar nog aanzienlijker dan ooit te voren. Vooral hebben zij Wisconsin tot koloniseren uitgekozen en daar een geheel County aangekocht, dat door Duitschers bevolkt wordt. Anderen nemen hunnen weg naar Illinois en Jowa, en wij zien geen stoomschip voorbijvaren, dat niet opgepropt vol reizigers is. Alleen Michigan blijft naar evenredigheid weinig bezocht; buiten een aantal Hollanders, die onder de leiding van den eerwaardigen *van Raalte* aankwamen en zich in Ottowa-County neerzetteden weten wij geene melding te maken van eene landverhuizing derwaarts van eene beteekenis. Deze kolonisatie heeft intusschen zoo ver eenig belang, dat ten hare behoeve in de Presbyteriaansche kerk collecte gehouden wierden.

— Men heeft berigten ontvangen nopens de Chinesche jonk, die op weg naar Engeland is. De *Keying* heeft den 6. December China verlaten, en is den 17. April te St. Helena aangekomen; nadat hij zes weken in de Javazee en de Sundastraat ten anker had gelegen. Doorgaans heeft het schip goed weder op de reis gehad. Het is een goed zeevaarder, en heeft geen lek hoegenaamd gehad, sedert het China heeft verlaten. Deszelfs masten en roer zijn zeer lang en zwaar, zijnde van ijzer-hout vervaardigd. Hoe roer hangt aan drie touwen, en wanneer het losgelaten wordt heeft het 23 voet lengte, geheschen maar 13 voet. Somwijlen wordt er wel 30 man vereischt om het schip te sturen; doch bij goed weder den wind voor hebbende, zeilt het zoo stevig, dat 2 man daartoe voldoende zijn. Het touwwerk is van bamboes rotting en Indisch gras; de hoofd-kajuit of zaal is 30 voet lang, 25 breed en 12 hoog, en met verschillende dieren en beelden beschilderd.

— Te Deerfield, staat Ohio, heeft een geacht burger, de heer *Robert Meldron*, op eene vreeselijke wijze zijn leven verloren. Hij liet namelijk op zijne pachthoeve boomen en struiken platbranden. Een der zwaarste boomen aan den wortel afgebrand zijnde, viel om en wel dwars over zijn ligchaam, zoodat hij, nederstortende, onder de vracht des booms vastgeklemd bleef zitten. Te vergeefs was zijn angstgeschrei, er was niemand die hem hooren kon, om hem te redden. Terwijl de boom steeds voortbrandde werd hij ook langzamerhand geschroeid, daarna geblakerd en eindelijk zoodanig door de vlammen verteerd, dat men geen spoor van eenige menschelijke gedaante meer aan hem ontdekken kon, toen men eindelijk van het gebeurde ongeluk kennis kreeg.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 14. Julij. Heden morgen heeft de policie in de voorstad Saint Marceau een aantal geschreven plakkaten afgerukt, op welke men las: *Men vraagt ledigstaande werklieden, om een hof en twee kamers schoon te vegen.*

— Men verhaalt een vrij curieus feit, betreffende de verdwijning der stukken geschut in de zaak van den gieter *Soyer*. De Fransche kanonnen, bestemd tot het maken van versierselen aan het graf van *Napoleon*, zijn gebezigd tot het gieten van een standbeeld van den Engelschen lord *Wellington*, hetwelk men mede in die werkplaats vervaardigde.

BELGIE.

— In eene bijzondere briefwisseling uit Amsterdam wordt gesproken van eene reis, welke de Prins *van Oranje* eerlang naar Parijs en de voornaamste hofsteden van Europa zoude ondernemen; het doel der reis zoude wezen, hem voor eenigen tijd van de Prinses zijne gemalin, te verwijderen. Reeds lange spreekt men van huiskrakeelen en andere onaangename dingen, van welke de paleizen zoo min als de boeren- en bedelaarshutten bevrijd zijn.

Eene andere briefwisseling zegt daarentegen, dat Koning *Willem II* zelf eene lange buitenlandsche reis wil ondernemen, om zijne geschokte gezondheid te herstellen, en dat hij zijn broeder, Prins *Frederik*, die zich thans te Petersburg bevindt, het regentschap zou opdragen in plaats van den Erfprins. (*Antw. N.*)

— Men schrijft uit Geeraardsbergen: Maandag stapte alhier in het hotel *Klein Brussel* eene net in den rouw gekleede dame uit de diligence af; zij nam een rijtuig en deed zich naar de gemeente Everbeke voeren. Daar vernam zij naar eene familie, waarvan er nog twee zusters in het dorp leefden, die getrouwd waren en kinderen hadden. Zij liet zich naar het huis der eene brengen, een zeer armoedig hutje, waar zij niemand vond dan twee kleine kinderen, want vader en moeder waren gaan bedelen. De kinderen toonden haar de woning harer andere zuster aan, wier staat niet beter was. De dame maakte zich bekend, deelde aan de twee huisgezinnen kleederen en geld uit, hetwelk zij medegebragt had, zeide hun 's anderendaags hier in het hotel bij haar te komen en vertrok. Op 't gestelde uur waren al de leden dier familie bij haar, netjes met de gekregene kleederen uitgedoscht; zij liet dezelve wel onthalen, gaf hun eene som gelds (men zegt vijf of zes honderd franken) en beloofde dat zij in het kort weder tijding van haar zouden ontvangen. Woensdag morgen is zij weder naar Berlijn, van waar zij kwam, vertrokken. Het was hunne zuster die in 1814, tijdens den doortogt van het pruissische leger alhier, eenen soldaat naar Pruissen was gevolgd, aldaar getrouwd en weduwe geworden. In den voorspoedigen staat waarin zij zich bevindt, had zij zich harer behoeftige bloedverwanten herinnerd, en die lange reis ondernomen, om hen nogmaals te kunnen zien en helpen.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 13. Julij. In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden is ingekomen een adres, geteekend door de heeren *C. A. Thieme*, *c. s.*, drukkers en uitgevers in Gelderland, houdende bezwaren tegen titel V en XVII van het Strafwetboek, als wordende, huns inziens daarbij inbreuk gemaakt op de vrijheid van de drukpers. Dit stuk wordt verzonden naar de commissie van verzoekschriften.

— Den 11. dezer is te Grave, aan de gevolgen van eenen val van drie trappen, en daardoor ontvangene zware wonden aan het hoofd, overleden de grijze *Le Sage ten Broek*, schrijver van den *Godsdienstvriend*, *de Katholyke Nederlandsche Stemmen* en onderscheidene andere Katholijke tractaatjes en geschriften. Hij was vroeger notaris te Naaldwijk, bij 's Gravenhage, en sedert een aantal jaren blind; hetgeen hem echter niet belette met behulp van voorlezingen en schrijvers onvermoeid aan het werk te blijven, en bovengemelde schriften zelf te redigeren.

ARNHEM, den 14. Julij. In de zitting der prov. Staten van heden zijn de beide uitvallende leden der Tweede Kamer, de heeren *van Dam van Isselt* en *de Kempenaer*, herkozen, de eerste met 46, de tweede met 44 van de 77 stemmen.

GRONINGEN, den 13. Julij. Heden had de tweede zitting plaats der Staten dezer provincie. Na het lezen der notulen der vorige vergadering, kwam de heer staatsraad gouverneur terug op den uitslag der verkiezing ter vervulling der vacature door de aftreding van den heer *Modderman* als lid der Tweede Kamer, en gaf te kennen, dat de heer *B. Wichers* wettig verkozen was, waartegen niemand zich opponeerde, en welke dus als zoodanig geproclameerd werd.

— Zr. Ms. korvet *Ajax*, onder bevel van den kapitein-ter-zee *D. Byl de Vroe*, is den 27. mei te Paramaribo aangekomen, 27 dagen reis hebbende van Curaçao.

— Er zijn weinig vorsten, die zulk een' zonderlingen titel voeren, als de keizer van Ava. Nadat hij zich den heer van aarde en lucht genoemd heeft, alsmede monarch der onmetelijke landen, waarvan de namen het geduld onzer lezers vermoeijen zouden, noemt hij zich ook heer over alle soorten van edelgesteenten, van robynen, saffieren, agaten, opalen; van alle goud-, zilver-, tin-, ambermijnen; bezitter van olifanten, paarden, wagens, vuurroeren, bogen, speren, schilden en in het algemeen van alle wapensoorten, souverein van dappere veldheeren en zegerijke legers, onverwinnelijk als de rots Makonda Ponda, enz.; van de groote en bloeijende gouden stad, welke schittert als de woning der engelen en versierd is met goud, zilver, juweelen, parelen en nieuwe oorspronkelijke steenen; bekleeder van den gouden troon, den zetel van glans en magt, waarvan de bevelen des konings uitgaan over geheel het menschelijk geslacht, enz.

MENGELINGEN.

Regering, Vertegenwoordiging, Drukpers, Natie.

't Is boter aan de galg.

Daar is ergens een land, – een landje, – hetwelk constitutioneel geregeerd wordt op het herschenschimmige papier en absolutistisch bestuurd wordt in de prozaische wereld der feiten. Dat landje heeft eene regering (bestuur), eene volks(?)-vertegenwoordiging, eene drukpers, en, natuurlijk, ook bewoners, eene natie.

De *Regering* van 't bewuste landje heeft één doel, ter bereiking waarvan zij zich niet schaamt in praktijk te brengen het Jezuitisch: „*'t doel heiligt de middelen*" en dat doel, nu, is geen ander dan *onteigening des lands ten* BIJZONDEREN *nutte*, *exploitatie des volks ten* EIGENEN *bate*. En om dat doel te vreedzamer, te ongestoorder te kunnen bereiken, beweegt zij hemel en aarde ten einde de drukpers, dat geweten van staat, in boeijen te klinken, om zoodoende bevrijd te worden van den eenigen en laatsten schildwacht, die al hare gangen nagaat en bespiedt, en naar verdienste aan de kaak stelt.

De *Volksvertegenwoordiging* van dat landje heeft p. m. hetzelfde doel, en in stede van gedachtig aan haren *eed*, van VOLKS-vertegenwoordiging te zijn, is zij eene IK-vertegenwoordiging, welke tot doel en leuze heeft: „*Voor ons en onze kinderen*", gulden woorden, welke, naar de booze wereld zegt, prijken op het kruis eener ijzeren galg, die als een „*noli me tangere*" bewaard wordt op het archief te..... Kampen. En geen wonder, dat die leus de leus dier vertegenwoordiging is, want het hemd is ieder sterveling toch nader dan de rok. Om nu te kunnen aanblijven, te kunnen blijven regeren en autocratiseren tot in lengte van dagen, heeft de regering de ondersteuning dier *quasi*-volksvertegenwoordiging noodig, bovenal op het stuk der financien, want zonder gouden soldaten ware de regerings-burgt van dat landje een ellendig kaartenhuisje. En dat die regering en die vertegenwoordiging onder éénen deken liggen, is niet vreemd, want eigenbelang is beider hoofddrijfveêr; en dat zij één' en denzelfden weg bewandelen is mede niet verwonderlijk; de vertegenwoordiging geeft het nationale geld en goed in handen en ten beste der regering en, gelijk gezegd is, geld, veel geld, is de *conditio sine qua non* van het voortdurend bestaan dier regering; die regering kwist op hare beurt, gunsten en belooningen, posten en lucratieve betrekkingen aan die vertegenwoordigers en hunne kinderen, neefjes en achterneefjes en zóó verpligten zij zich *vice versa*, steeds tot alle wederdienst bereid.

De *Drukpers*, nu, de schriftelijke volksvertegenwoordiging van dat landje, voert dag aan dag, en zulks reeds jaren lang, een' openen, kloeken, schoonen strijd met de mannen des bestuurs en de acolyten van hetzelve, de Jabroêrs in het collegie der *quasi*-volksvertegenwoordiging; zij, de moedige onverschrokken drukpers, de „*Koningin der aarde*" gelijk men elders dien hefboom van staat eenmaal noemde; zij de wrekende, nationale Nemesis, stelt zich onvermoeid in de bres voor de regten en belangen der natie; zij trotseert, ten haren behoeve, geldboete, gevangenis-straf, sloten en grendels; zij brengt de natie dagelijks, met al den ernst eener gemoedelijke overtuiging, de misbruiken der administrative autoriteiten, de misslagen der regeerders, de *beruchte* „*dwalingen*" van het eene, de *onbeschaamde* „*wysbegeerte*" van het ander, de treurige „*koolteelt*" en kluchtige „*truffe-vangst*" van weer een derde lid des bestuurs onder het oog; zij wijst de natie dagelijks op de ongerijmdheden en zich onderling lijnregt tegensprekende bepalingen der lands-wetten; zij spaart moeite noch kosten, noch eigenen welvaart en vrijheid; dáár, waar het de belangen der natie geldt; kortom de (onafhankelijke) drukpers is de schutsvrouw, de leidsvrouw, de pleitbezorgster der natie en die natie....? Die natie, – eenmaal gewoon aan oogverblindende slaapmutsen, aan mondsnoerende keelbanden en oorensluitende, rhumatiek- en zinking-werende watjes, – die natie, voor zich-zelve de juistheid, gegrondheid en waarheid van de taal der vrije drukpers beamende, – zij blijft daar neerzitten werkeloos, met de handen in den schoot, een' treurigen traan in het oog, geld-speculatiën in het hoofd en een lange pijp in den mond. ! ! !

Hoe zal dat eindigen? Indien de regering voortgaat met dat land uit te zuigen en die natie uit te mergelen, en die *IK-vertegenwoordiging* onder éénen deken blijft liggen met die regering, indien die drukpers haren strijd tegen die regering voortzet met alle kracht, die in haar is en met alle talent, 't welk de Hemel haar gegeven heeft; indien, ten slotte, die natie voortdurend werkeloos blijft en violen laat zorgen........? Dan moge en moet het welverdiende einde dit zijn: dat die regering Croesus-rijk, die *quasi*-volksvertegenwoordigers als kalkoenen vetgemest, de individu's dier natie tot schimmen, ja, tot lijken toe uitgeput en de persen dier drukpers versmolten worden tot kanonnen om zich wederkeerig daarmede te kort te doen en te amortiseren.....

't Is niet anders! (*T. N.*)

Teekenen des Tijds.

(*Vervolg en slot van onze vorige.*)

De individueele vrijheid en de gelijkheid voor de wet zijn kostbare kleinodien van den tegenwoordigen tijd, maar derzelfs gevolgen zijn niet altijd even bemoedigend.

Wanneer toch deze beginselen te ver worden getrokken, dan geven zij geredelijk aanleiding tot eene zekere persoonlijke onafhankelijkheid in de maatschappij, die op zich zelf doet staan; de band, die het geheel vereenigt, schijnt verbroken, en ieder wil zijn pligt betrachten, door alleen aan zich zelf te denken, zonder daarbij de maatschappelijke betrekking op anderen in aanmerking te nemen; deze algemeene strekking kan in alle standen der maatschappij worden waargenomen; er bestaat geene individueele aantrekking, dan door eigenbelang, anders ziet men afstooting; er wordt niet genoeg op de maatschappelijke verpligtingen gedacht en men zoude zeggen dat ten deze beginselloosheid wordt waargenomen; menschlievende uitzonderingen worden er gevonden, maar bij lange na niet overeenkomstig de behoefte en dan is de bescherming dikwerf nog personeel, menigmaal op bijzondere beginselen gegrond, zoodat het doel daardoor dikwerf in geenen deele wordt bereikt. Men kan de individueele vrijheid en de gelijkheid voor de wet zeer goed eerbiedigen, en toch de handen ineen slaan, om ze-

kere standen en bedrijven te ondersteunen en te verheffen, zonder dat de daartoe aan te wenden geldelijke opofferingen verloren gaan of zulks het wetenschappelijk onderwijs kan schaden. Allen tot alles toe te laten moge schoon klinken, maar is, naar ons gevoelen, onbestaanbaar met onze maatschappelijke vestiging; wie toch zal het niet ongerijmd vinden dat ieder zich als apotheear of doctor kan plaatsen, zonder aan de vereischte examens te hebben voldaan, en hebben dan zoo vele andere vakken geene waarborgen noodig? De gilden waren in zeker opzigt voortreffelijke inrigtingen en zeker verre te verkiezen boven het patent zonder waarborg. Als men niet oppervlakkig denkt, is deze onbepaalde vrijheid nadeelig aan de maatschappij en ondermijnt de middelstand.

Wij willen deze opmerkingen nog uitstrekken tot den landbouw en de landontginning; op dezelve rusten toch het bestaan van ons geslacht, en men moet huiveren op het denkbeeld, dat er een tijd zou kunnen komen dat de landbouw ontoereikend werd bevonden om de steeds aangroeijende bevolking te kunnen voeden. — Zoo ergens vooruitgang noodig en wenschelijk is, het is bij den landbouw; meer voort te brengen door verbeteringen in dezen tak van nijverheid, meer door al het mogelijke aangemoedigd en ondersteund worden; de wetenschap moet de practijk te hulp komen en beide moeten, hand aan hand, naar het hoogere doel streven.

Landbouw zonder kapitalen is reeds zeer moeijelijk, maar landontginning zonder kapitalen bijna onmogelijk.

Daar waar vruchtbare akkers aan de zee ontweldigd, binnen dijken en dammen, tegen de woedende elementen beveiligd kunnen worden, daar schijnen onder zekere voorwaarden, de noodige gelden gevonden te kunnen worden, om met krachtige hand het werk uit te voeren.

Maar daar waar de heideplant tiert en het zwarte moer de oppervlakte der aarde bedekt, daar schijnen de kapitalen moeijelijk heen te vloeijen, om de landontginning mogelijk te maken, en het is toch in die streken, dat vele nijvere handen een klein bestaan kunnen vinden, indien zij slechts geld hadden om zich te vestigen; honderde duizenden zouden er nog niet op onze woeste gronden gevoed en gekleed kunnen worden, indien de landontginning op eene ruime schaal werd ondernomen, onder de leiding van kundige mannen, die zich aldaar zouden willen vestigen, en door eigen middelen of crediet de handen aan het werk deden slaan.

Doch over dit punt is reeds zeer veel en wordt nog dagelijks zoo veel geschreven, dat wij het voor dit ons doel onnoodig achten, dit thema verder uit te werken.

Wij vermeenen genoeg gezegd te hebben, om tot het besluit van dit vertoog te mogen overgaan.

Er wordt veel geklaagd en nog meer geredeneerd, vele menschlievende inrigtingen en handelingen hebben in de laatste jaren getracht om het kwaad, dat de maatschappij bedreigt, te lenigen; wij voor ons gelooven echter dat het meest dat er verrigt wordt, slechts als hulpmiddelen voor het oogenblik beschouwd moeten worden en dat er met eene krachtige hand aan de grondvesten der maatschappij geschud zal moeten worden, om nieuwere grondslagen naar boven te werken, waarop dezelve langzamerhand gegrondvest zal moeten worden, om eene betere toekomst te gemoet te gaan.

Doch welke zijn dan die middelen? Wij wagen het ten slotte onze denkbeelden dienaangaande op te geven. Zij bestaan naar ons bescheiden oordeel:

1°. In de uitbreiding van den landbouw, door landontginning; in verbetering van den landbouw, door verbetering in het stelsel van bebouwing, stalvoerdering, zoo min mogelijk te zomer voren, door het land te mesten, en door wieden te zuiveren; — verbetering in het gebruik der mestspeciën en in de soort van voortbrengselen, enz., hierdoor zal meer handen-arbeid noodzakelijk en zullen er kapitalen in geplaatst kunnen worden.

Onze bedoeling daarbij is echter niet om den landbouw in te kleine perceelen aan landbezitters te doen overgaan, zoodanige splitsing werkt nadeelig en maakt dat de landgebruiker geen behoorlijk bestaan kan hebben, dit moet dus vermeden en des noodig wettelijk belet worden, die op kleine gedeelten grond wonen, bij voorbeeld een huis met een tuin, en dus als dagloonera moeten zoeken in hun bestaan te voorzien, moeten huurlieden blijven.

2°. Verbetering der volksklasse in de steden, door hun in een of ander bedrijf te onderwijzen; hiertoe behooren zoowel maaijen, zigten als schoenmaken en timmeren; zoowel tuinieren, als metselen enz., ten einde naar gelang van het jaargetijde bezigheid te kunnen vinden.

3°. Opleiding van ambachtslieden in het meesterschap van hun vak, het instellen van een soort van gilden.

4°. Verkrijgbaar stellen van kapitalen voor den middelstand tegen matigen intrest, indien zij aan zekere voorwaarden, tot hun vak behoorende, voldoen, of in iets bijzonders uitmunten.

5°. Betere verdeeling der belastingen door dezelve te doen opbrengen, niet uit de middelen van bestaan, maar uit de middelen van overvloed.

6°. Het invoeren van eene belasting op de inkomsten, om ook hen, die hunne bezittingen in papier hebben, billijkerwijze in de lasten te doen dragen.

Deze belasting moet niet alleen dienen om in de jaarlijksche behoeften te voorzien, maar ook tot eene kleine maar regelmatige aflossing van de staatsschuld.

Het is toch billijk dat het geslacht, dat de schulden heeft gemaakt, ook medewerkt om dezelve ten minste te verminderen, daar er wel niet aan eene dadelijke uitdelging derzelve gedacht zal kunnen worden.

Het invoeren dezer belasting is echter niet gemakkelijk en zal, als er billijk gehandeld wordt, veel tegenkanting, bij de rijken, ontmoeten; — ten minsten als de grondslag aangenomen moet worden, dat dezelve niet van het bestaan maar van den overvloed geheven zal moeten worden.

Dezelve zal dus bij een zeker te bepalen som met een klein percent moeten beginnen, dat, in evenredigheid deze som grooter wordt, ook een hooger percent zal moeten afgeven.

Door deze belasting zoude moeten vervallen de belastingen die van de levensbehoeften en de brandstoffen worden geheven, als daar is de belasting op het gemaal, wat de rogge aangaat, die op het geslagt, het zout, de turf en de steenkolen; hierdoor zullen eenige hinderpalen uit den weg geruimd worden, om de voeding der volksklasse te verbeteren en hun bestaan gemakkelijker te maken.

7°. Verbetering van de zedelijke opvoeding der volksklasse in het algemeen, en vooral met betrekking tot het 2e en 3e punt.

Het lezen, schrijven en rekenen zijn zeker geene te misprijzen kundigheden, maar dezelve zijn niet de hoofdzaak, dezelve verhoogen alleen de kennis van een of ander bedrijf, en moeten steeds in zoodanig opzigt beschouwd worden; alsmede in verband van de zedelijke vorming, naar de stand, die in de maatschappij wordt bekleed.

8°. Eindelijk het verspreiden van eene duidelijke aanwijzing der verpligtingen, die de menschen in de maatschappij verbinden.

De verpligting, die op de bezitters rust, om de niet bezittenden in hun bestaan te hulp te komen, en zulks uit het oogpunt van eigen en algemeen belang.

Hoe toch kunnen de bezitters bestaan, als de bezeten wordende zaken geen voordeel afwerpen. — Wat geven den bezitter duizend bunders heidegrond, als de nijvere hand van den landbouwer, geholpen door kapitaal, dezelve niet weet te bebouwen, en uit die bebouwing niet alleen zijn eigen bestaan, maar daarenboven nog intrest voor het gebruikte kapitaal en huur van den grond weet te trekken?

Onderwijs, verbetering, veredeling, hulpbetoon, te zamen werking, de handen ineen slaan, opofferingen, aantrekking en eene afslooting, dit alleen kan den maatschappelijken toestand der bestaande volkeren op den weg der vooruitgang brengen en het geheel staande houden; — neen niet staande houden, maar — verbeteren. *(P. F. C.)*

Toen onlangs een bekende dierentemmer zich bij eene hijena in 't hok begaf, om te toonen hoe tam zij was, zeide een schoonmakersjongen: „Als de vrouw van mijn baas er in zat, zou hij 't wel laten."

Wie is een man, en wie een kind?

—

Hij, die in vorstelijken staat
Begeerlijkheden worstlen laat,
En van der vaadren deugd vervreemd
Aan zijn gezag de magt ontneemt;

Die enkel om de majesteit,
Om schittring die een rijkskroon spreidt,
En niet om de almacht die zij geeft
Haar neemt, of reeds genomen heeft;

Die man zij op het bloedig veld
Van Mars, een onverzaagbre held,
Als koning is hij erger blind
Dan Amor, en nog meer een kind!

Hij die het lekke schip van staat,
Aan onderstuurlui overlaat,
Omdat hij zelf niet schippren kan....
Dat is een kind, dat is geen man!

Hij, die tot aller ergernis
Als koning ongenaakbaar is,
In aftewijzen wellust vindt,
Die is geen man maar wel een kind!

Maar hij, die vol beloften is
En vol van woord gestand doen, *is,*
De eer van zijn naam en huis bewaart
Door weêrgaloozen leeuwenaart;

Die elken dag zóó neemt in acht,
Als iemand die geen morgen wacht,
In wèl te doen een hemel vindt,
Die is een man en niet, een kind!

Hij, die zijn wulpschen tocht, zijn drift,
Begeerlijkheên hem ingegrift
In 't dwang gareel der reden bindt,
Die is een Scipio! geen kind!

Hij die geschiedenis begeert
Tot voedster, leidsvrouw die hem leert
De les der wetenschap in steê
Der lonken van Aphroditê;

Hij die, (als vierden Hendrik *deed*
Toen Gallië verzuchtte in leed)
Als vorst *elks hart veroveren kan,*
Noem ik geen kind maar wonderman!

Hij die kan roemen: ik *regeer*
Naast God; ik *ben de legerheer*
Die eigen vijanden verwint,
Mij zelven tuchtig! dat 's geen kind!

Hij, die als koning Salomo
Den leeuwrik, de eerste lentebô,
Die steigrend zich in 't zwerk verliest
Tot richtsnoer van zijn daden kiest;

Hij die als vorst naar wijsheid streeft,
Voor vrijheid *en* gelijkheid *leeft,*
Vooruitgang, *maar geen* stilstand *mint,*
Die is geen zwakkeling, geen kind!

Hij, die de wraak verachten kan,
Grootmoedig handelt als een man,
De staatskoorts door staatskina stuit
Die trok de kinderschoenen uit!

Hem, (legt me ook Jan Behoud *in ban!)*
Hem, noem ik koning, krijgsheld, man!
Hem, wie mijn leer verongelijk,
Noem ik alleen ontzagwaard, rijk!

Mei 1847. Marquis DE THOUARS.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 17. Julij. Sedert den 15, dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Wilhelmine, T. C. Tannen, Hamburg, stukgoed; Hoppet, A. Linders, Gothenburg, hout; Clara, A. Minhe, garst, the Carrier, J. Leetham, rogge, Claude, J. Voigt, hout, Komeet, D. N Jorck, alle Riga, rogge; Ornen, W. Janson, Nerven, hout.

Voor Gend bestemd:

Eendragt, G. A. Jonkhoff, Gothenburg, hout.

Voor Brussel bestemd:

Le jeune Adolph, P. Breton, Bordeaux, stukgoed.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Eugène, J. Reeners, stukgoed, Hull; Julie en Caroline, J. Borenhaen, the Williams, P. Fouge, Marseille, beide ballast; Friedrich, I. Geldloff, passagiers en stukgoed, New-York; the Palmer, C. Jorgensen, Odessa, Gustaaf, G. Keteler, Cadix, Diligent, J Luchies, Zwarte zee, der Kossack, A. Mohr, Smirna, alle ballast; Waldemar, J. Rasmussen, stukgoed en balken; the Sarh, J. Handley, ballast, Odessa.

MIDDELBURG, den 16. Julij. Gisteren is naar zee gezeild het fregatschip de Roompot, kapitein S. van Delden, van deze stad naar Batavia.

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 3 ure.

Sluiting des avonds ... 9 «

Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens- en Duinpoort ten 10 ure.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.